

Dosarul nr. 1ra-2046/21
1-16155173-01-1ra-08102021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Cobzac Elena, Țurcan Anatolie,

Plămădeală Ghenadie,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Milanov Plamen XXXXX;

Breazu Olga XXXXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 11.04.2016– 12.01.2018.

Instanța de apel: 11.04.2018 – 21.05.2019;

24.07.2020 – 03.06.2021.

Instanța de recurs: 16.03.2020 – 02.06.2020;

08.10.2021 – 21.06.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 ianuarie 2018, Milanov Plamen și Breazu Olga, învinuiți fiecare de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal au fost achitați, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, de către organul de urmărire penală inculpații Milanov Plamen și Breazu Olga, se învinuiesc în aceea că, la 20 februarie 2014, având scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, aflându-se la sediul ÎM „R&P Bolgar Farm” SRL, pe adresa mun. Chișinău. str. Grenoble 149A, au perfectat din numele cet. Rotar Ruslan, care avea calitatea de Director General al ÎM „R&P Bolgar Farm” SRL, cu numărul de identificare de stat xxxxxx, procura cu nr. 06 din 20 februarie

2014, prin care cet. Breazu Olga a fost împuternicită de a reprezenta firma la Camera de Licențiere a Republicii Moldova, cu dreptul de prezentare, semnare și ridicare a Licenței. Conform raportului de expertiză nr. 8475 din 15 septembrie 2015 s-a stabilit, că semnătura din numele cet. Rotar Ruslan plasată la rubrica „Mandant” în procura sus menționată, a fost executată de către Milanov Plamen, care a fost contrasemnata la rubrica mandatar de către Breazu Olga.

Mai invocă acuzatorul de stat că, în continuare Breazu Olga, cunoscând cu certitudine că procura dată este falsă, a prezentat-o la Camera de Licențiere a Republicii Moldova, care este amplasată în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr. 124 și în baza acesteia a ridicat licența.

Potrivit învinuirii aduse de acuzatorul de stat, acțiunile inculpaților Milanov Plamen și Breazu Olga au fost calificate conform componentei de infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică „confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale, a imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor false, săvârșite de două sau mai multe persoane”.

Prima instanță a stabilit că, la cazul dedus judecății, nu și-a găsit confirmarea că procura nr. 06 din 20.02.2014 are calitatea de act oficial, deoarece procura precizată a fost emanată de la particulari și anume, de la persoana fizică, domnul Milanov Plamen, care a semnat procura din numele lui Rotar Ruslan la rubrica „Mandat”, ce activa în cadrul unei persoane juridice de drept privat și anume, ÎM „R&P Bolgar Farm” SRL, care însă nu a fost prezentată la autoritatea de stat.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Central, Railean Aliona, prin care a solicitat examinarea și admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: a-i considera vinovați pe Milanov Plamen și Breazu Olga de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, în conformitate cu care a-i condamna, stabilindu-le pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 u.c. (în redacția prevederilor articolului care a fost în vigoare până la modificările din 07.11.2016);

- avocatul Chicu Oleg în numele cet. Rotar Ruslan, prin care a solicitat admiterea pe fond a cererii de apel, casarea sentinței, restituirea cauzei penale la rejudecare în fond în alt complet de judecată și casarea încheierii de respingere a cererii privind recunoașterea a lui Ruslan Rotar în calitate de parte vătămată.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că :

- în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost acumulate destule probe care confirmă vinovăția inculpaților în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- instanța de judecată, examinând și analizând probele prezentate de acuzare, nu le-a dat o apreciere corespunzătoare, dar a pus la bază ca veridice doar declarațiile inculpatului, care urmau a fi apreciate critic;

- conform prevederii Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, licențele se eliberează titularului de licență sau unei persoane împuternicite. Astfel, atât în cadrul cercetării judecătorești, cât și în cadrul urmăririi penale, s-a stabilit că Breazu O. a ridicat de la Camera de Licențiere, licența re-perfectată anume în baza procurii date. Astfel, prin acest fapt s-a confirmat prezentarea actului dat autorității de stat, prin ce i s-a acordat calitatea de act oficial;

- în ceea ce privește falsificarea procurii din 20.02.2014, s-a constatat că Milanov P. nu avea împuternicirile prevăzute de lege, privind eliberarea unor astfel de acte, cu atât mai mult că procura dată era întocmită din numele administratorului R. Rotari, dar Milanov P. a aplicat semnătura sa la rubrica „mandant”.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul Chicu Oleg în numele cet. Rotar Ruslan a invocat că:

- în procesul de examinare a dosarului penal, Rotar R. a înaintat cerere de recunoașterea în calitate de parte vătămată, care însă a fost respinsă neîntemeiat de către instanță. În acest sens, instanța nu a ținut cont că la plângerea lui Rotar R. a fost pornită urmărirea penală, obiectul plângerii constituind falsificarea actelor eliberate din numele lui, care la acel moment avea funcția de administrator al ÎM „R&P Bolgar Farm,, SRL;

- prin raportul de expertiză din 15.09.2015, s-a stabilit că semnătura din numele lui Rotar R., plasată la rubrica „Mandat”, în procură a fost executată de către Milanov S., fiind contrasemnata la rubrica mandatar de către Breazu O. Ulterior, Breazu O. cunoscând că procura respectivă este falsă, a prezentat-o la Camera de Licențiere și în baza acesteia a ridicat Licența. La fel, în baza procurii falsificate de cei doi, Milanov P. a transcris (înstrăinat) în favoarea ÎM „R&P Bolgar Farm” SRL drepturile și bunurile, îndeosebi farmaciile care până la acel moment aparțineau ÎM „P&R Pharma” SRL. Prin aceste acțiuni, lui Rotar R., ca asociat al ÎM „P&R Pharma” SRL și însăși societății de către Milanov P. și Breazu O. a fost provocat un prejudiciu material, deoarece societatea a rămas fără bunurile sale și anume farmaciile pe care le gestiona până la momentul prezentării procurii la Camera de Licențiere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2019 a fost respins ca inadmisibil apelul declarat de avocatul Chicu Oleg în numele cet. Rotar Ruslan, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și

menținută fără modificări sentința.

5. Decizia a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care a solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată;

- avocatul Chicu Oleg în numele cet. Rotar Ruslan, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei și a sentinței și rejudecarea cauzei.

6. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 iunie 2020 au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și de avocatul Oleg Chicu în numele lui Rotar Ruslan, a fost casată total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2019, în privința inculpaților Milanov Plamen și Breazu Olga, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că instanța de fond nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cât și în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în învinuire, deoarece împrejurările cauzei atestă clar că odată ce procura din 20.02.2014 a fost prezentată și pusă la dispoziția Camerii de Licențiere în condițiile legii, adică în procedura serviciului e-licențiere, ce a generat, drept urmare de cauzalitate, ridicarea de către inculpata Breazu O. a respectivei licențe, acest document a fost supus procedurii publice de autentificare a documentelor create, deci, fiindu-i conferit un caracter oficial, adică de drept public. Concluzia instanței că: *„la caz nu s-a confirmat că procura din 20.02.2014 are calitatea de act oficial”*, a fost considerată neîntemeiată.

De asemenea, Colegiul penal lărgit a constatat că prima instanță a judecat cauza în raport cu circumstanțele în fapt și în drept neinvocate în învinuirea formulată inculpaților, ori, asemenea împrejurări ca: *„confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale, a imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor false, săvârșite de două sau mai multe persoane”*, nu s-au regăsit în rechizitoriu. Astfel, s-a stabilit că, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Cu referire la decizia contestată cu recursuri ordinare, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel: nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și, repetându-le întocmai, nu a desființat hotărârea contestată, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor

generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal; nu s-a pronunțat în genere asupra solicitării apelantului Chicu Oleg, privind casarea încheierii de respingere a cererii privind recunoașterea lui Ruslan Rotar în calitate de parte vătămată; ca și prima instanță a depășit limitele învinuirii formulate inculpaților și nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, a fost respins ca inadmisibil apelul avocatului Chicu Oleg în numele lui Rotar Ruslan, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută fără modificări sentința.

7.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, cu referire la apelul avocatului Chicu Oleg în numele lui Rotar Ruslan că, legislatorul clar a stabilit, ca parte vătămată poate fi doar persoana fizică sau juridică căreia i-a fost cauzată o daună determinabilă (nu inventată, nu iluzorie), recunoscută în această calitate de către organul de urmărire penală prin emiterea unei ordonanțe corespunzătoare.

Instanța a stabilit că în cererea depusă la 11.05.2015 la Procuratura sectorului Centru, mun. Chișinău, Rotar Ruslan n-a indicat ce daune i-au fost aduse lui personal în urma semnării de către Milanov Plamen a procurii nr.06 din 20.02.2014 eliberată din numele SRL „R&P Bolgar Farm”. Nu a înaintat Rotar Ruslan careva pretenții nici în cadrul audierii lui în calitate de martor. Mai mult, fiind întrebat în cadrul confruntării efectuate care sunt daunele cauzate în urma semnării de către Milanov Plamen a procurii respective, el nu a putut clar indica care sunt consecințele nefaste survenite, ce daune morale, fizice sau materiale i-au fost cauzate.

Instanța de apel a reținut că anume circumstanțele respective și lipsa temeiurilor corespunzătoare a făcut imposibilă emiterea de către organul de urmărire penală a unui act procesual prin care Rotar Ruslan să fie recunoscut în calitate de parte vătămată și că nici în cererea înaintată instanței nu s-a indicat care sunt daunele cauzate lui Rotar Ruslan.

Instanța de apel a reiterat că prima instanță justificat a declarat ca fiind inadmisibilă cererea avocatului Chicu Oleg privind recunoașterea în calitate de parte vătămată a lui Rotar Ruslan, or, ca parte vătămată poate fi doar persoana fizică sau juridică căreia i-a fost cauzată o daună determinabilă (nu inventată, nu iluzorie), recunoscută în această calitate de către organul de urmărire penală prin emiterea unei ordonanțe corespunzătoare, ceea ce în speța respectivă nu se atestă.

În acest context, instanța de apel a reținut că Rotar Ruslan, având calitatea de martor, este titularul unui drept de apel, doar cu privire la cheltuielile judiciare ce i se cuvine prin prisma prevederilor art. 401 al. (1), pct. 5) Cod de procedură penală și nu este în drept să atace cu apel sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului și nici să pretindă la încasarea cărorva prejudicii materiale și morale odată ce nu a înaintat acțiune civilă.

Cu referire la apelul procurorului, instanța de apel a stabilit că Milanov Plamen și Breazu Olga au fost învinuiți de către organul de urmărire penală de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform semnelor calificative - *„confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, acțiuni săvârșite de către două persoane”*.

În decizie s-a menționat că procurorul în calitate de apelant, în susținerea învinuirii, a prezentat instanței spre cercetare următoarele probe care ar confirma faptele și vinovăția inculpaților: declarațiile martorului Rotar Ruslan, depuse în instanța de apel și în cadrul urmăririi penale (f.d. 22, 75-77, 73); raportul de expertiză cu nr. 8475, din 15.09.2015 (f.d. 60-64, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 17 noiembrie 2015 (f.d. 70, vol. I); corpul delict procura nr. 06 din 20.02.2014, sigilată în plic alb (f.d. 71, vol. I), recunoscut prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delict la cauza penală (f.d. 72, vol. I); proces-verbal de confruntare dintre Rotar Ruslan și Milanov Plamen, din data de 18.01.2016, (f.d. 109-111, vol. I); proces-verbal de confruntare dintre Rotar Ruslan și Olga Breazu, din 21 ianuarie 2016, (f.d. 112-114, vol. I); răspunsul Camerei de Licențiere, care confirmă că Breazu Olga a ridicat procura pentru perfectarea licenței (f.d. 138, vol. I).

Totodată, în partea descriptivă a deciziei au fost transcrise declarațiile inculpaților Milanov Plamen și ale lui Breazu Olga depuse în instanța de apel și în instanța de fond.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpaților Milanov Plamen și Breazu Olga de comiterea infracțiunii prevăzute art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a considerat că afirmațiile părții acuzării din apel reprezintă opinia subiectivă a apelantului or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpaților de învinuire a infracțiunii încriminate, luând în vedere probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză

penală, care au fost apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la necesitatea achitării inculpaților pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nu au fost prezentate probe verosimile în acest sens.

Argumentele expuse de prima instanță și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit.

Instanța de apel a reținut că inculpații Milanov Plamen și Breazu Olga au dat declarații constante și consecutive pe tot parcursul procesului penal, au menținut aceeași poziție de nerecunoaștere a vinovăției de la urmărirea penală până la instanța de apel, iar versiunea inculpaților nu a fost combătută de partea acuzării prin probe prezentate în sprijinul învinuirii.

Instanța de apel a considerat că în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care ar demonstra pe deplin fapta lui Milanov Plamen și Breazu Olga, care ar întruni elementele infracțiunii, învinuirea adusă a purtat un caracter pripit și superficial, or dimpotrivă, din materialele dosarului a rezultat că probe în sprijinul învinuirii *de facto* nu au fost prezentate.

S-a reiterat în decizie că, în speță nu și-a găsit confirmarea că procura nr. 06 din 20.02.2014, are calitatea de act oficial. Ori, reieșind din materialele cauzei penale, procura precizată a fost emisă de la particulari și anume persoana fizică domnul Milanov Plamen, care a semnat procura din numele lui Rotar Ruslan la rubrica „Mandat”, ce activa în cadrul unei persoane juridice de drept privat și anume ÎM „R&P Bolgar Farm” SRL, care însă nu a fost prezentată la autoritatea de stat.

Afirmațiile acuzatorului de stat, precum că procura nr. 06 din 20.02.2014 are calitatea de act oficial, instanța de apel le-a combătut prin răspunsul Camerei de Licențiere oferit organului de urmărire penală, precum că „*dosarul de licențiere a ÎM „R&P Bolgar Farm” SRL, nu conține procura eliberată dnei Breazu Olga*” (f.d.138, vol. I).

Instanța de apel a atestat că procura cu nr.06 din 20.02.2014, reprezintă un act privat, care nu a fost prezentat unei autorități publice, ori acuzatorul de stat nu a dovedit contrariul.

S-a menționat în decizie că, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create. Tocmai această procedură conferă documentului un caracter oficial, adică un caracter de drept public. Documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt primite oficial de persoana

juridică de drept public (Camera de Licențiere prin răspunsul cu nr. 01/561 din 24.03.2016, precizează că „ÎM „R&P Bolgar Farm” SRL, a utilizat serviciul de licențiere prin care doamna Breazu a confirmat pe propria răspundere deținerea procurii”, s-a atras atenția la sintagma *pe propria răspundere*, ce nici de cum nu dovedește faptul prezentării procurii), după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite.

În consecință, la cazul dedus judecării, instanța a statuat că lipsește – obiectul material al infracțiunii prevăzut de art. 361 alin. (2) lit. b), inculpatul Milanov Plamen și Breazu Olga, ce este reprezentat de documente oficiale false.

Instanța de apel a subliniat că, instanța de fond în hotărârea sa a indicat că: *„...în ședința instanței de fond, acuzatorul de stat n-a prezentat nici o probă care ar fi demonstrat vinovăția inculpaților Milanov Plamen și Breazu Olga în comiterea infracțiunii imputate lui, în baza art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal”, or, conform art. 415 Cod de procedură penală: (2¹) Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

Instanța a menționat, că martorul Cristofor Natalia nu s-a prezentat, iar procurorul n-a asigurat prezența ei în instanța de apel, astfel dânsa n-a fost audiată în cadrul examinării apelului. În acest sens, s-a constatat că declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, instanței nu i-au fost prezentate careva probe pertinente și concludente care ar susține declarațiile martorului Rotar Ruslan asupra faptului că inculpații ar fi comis - *confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, acțiuni săvârșite de către două persoane.*

Instanța de apel, având în vedere declarațiile contradictorii ale martorului Rotar Ruslan cu privire la vinovăția inculpaților, în raport cu declarațiile ultimilor privind nerecunoașterea vinovăției, a constatat prezența unor dubii privind vinovăția acestora, care nu au putut fi înlăturate în nici un mod și care, potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, au fost interpretate în favoarea inculpatului.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, instanța de apel a reținut că temeiurile și motivele invocate de procuror, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, or, la judecarea apelului declarat, instanța de apel a constatat că, prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele,

complet și obiectiv, reținând lipsa în acțiunile inculpaților Milanov Plamen și Breazu Olga a obiectului material al infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), ce este reprezentat de documente oficiale false, adoptând o soluție corectă în partea achitării lui Milanov Plamen și Breazu Olga, pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Așadar, argumentele apelantului, precum că instanța de fond a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate fiind dovedită, instanța de apel a considerat că contravin materialelor cauzei, constatând că prima instanță corect și în deplină măsură a dat apreciere probelor și circumstanțelor cauzei și corect a atestat că învinuirea adusă lui Milanov Plamen și Breazu Olga nu este bazată pe probe directe, pertinente și concludente ce ar confirma vinovăția acestora, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, au fost interpretate în favoarea inculpaților.

8. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021 a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care invocând incidența *pct. 6)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea totală a deciziei, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători.

8.1 În susținerea recursului procurorul invocă că:

- odată ce nu a fost de acord cu aprecierea probelor de către procuror, instanța de apel urma să dezvăluie concluzia de menținere a sentinței, să se expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și asupra fiecărui motiv invocat de apelant;

- instanța de apel nu a analizat cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- vinovăția inculpaților a fost dovedită indubitabil prin raportul de expertiză nr. 8475, prin care s-a stabilit că semnătura din numele lui Rotar Ruslan a fost executată de Milanov Plamen; s-a demonstrat faptul folosirii procurii de către Breazu Olga, care cunoaștea că procura este falsă, a prezentat-o la Camera de Licențiere și a ridicat licența;

- martorul Rotar Ruslan, cu lux de amănunte, a relatat că el nu a împuternicit pe nimeni să semneze acte din numele său; iar martorul Cristofor Natalia a confirmat faptul ridicării licenței de Breazu Olga;

- la caz și-a găsit confirmarea că procura nr. 06 din 20.02.2014 a fost prezentarea unei autorități de stat, având astfel calitatea de act oficial.

9. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Mămăligă Igor

în numele inculpaților, prin care a pledat pentru respingerea acestuia, ca fiind nefondat și neîntemeiat.

10. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate de către procuror, Colegiul penal lărgit atestă, că recurentul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora: *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că asemenea eroare nu se confirmă, dat fiind faptul că instanța de apel, la examinarea cauzei, a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, decizia cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Cu referire la aceste aspecte, Colegiul penal lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii, ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Argumentele recurentului, prin care se invocă că *materialele cauzei penale conțin probe care să dovedească vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate*, nu și-a găsit confirmare, deoarece ca urmare a examinării materialelor cauzei, potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel just a stabilit că *nu au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care ar demonstra pe deplin fapta lui Milanov Plamen și Breazu Olga, care ar întruni elementele infracțiunii, învinuirea adusă a purtat un caracter pripit și superficial, or dimpotrivă, din materialele dosarului a rezultat că probe în sprijinul învinuirii de facto nu au fost prezentate.*

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile articolelor 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat menținând sentința de achitare a inculpaților Milanov Plamen și Breazu Olga.

Contrar argumentelor recurentului prin care se invocă faptul că *instanța de apel urma să dezvăluie concluzia de menținere a sentinței, să se expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și asupra fiecărui motiv invocat de apelant*, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a examinat probele din dosar, a audiat inculpații și martorul Rotar Ruslan, și-a expus argumentat și întemeiat punctul său de vedere asupra fiecărei probe. Din lecturarea deciziei atacate, nu se conturează critica recurentului precum că, instanța de apel ar fi dat prioritate celor invocate în favoarea condamnării inculpatului conform învinuirii înaintate, analizând probele în ansamblul lor prin coroborare, concluzionând motivat că ele sunt insuficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpaților Milanov Plamen și Breazu Olga.

Din esența criticilor invocate în recurs, se atestă că procurorul își expune o proprie evaluare a materialului probator. Colegiul penal lărgit constată o argumentare amplă a instanței de apel cu referire la declarațiilor inculpaților și coroborarea lor cu declarațiile martorului Rotar Ruslan.

Colegiul penal lărgit constată că acuzatorul de stat în recurs face trimitere la declarațiile martorului Cristofor Natalia, care, potrivit materialelor cauzei penale, nu a fost audiată în cadrul examinării apelului.

Astfel, în instanța de apel nu au fost prezentate probe noi, suplimentare, nu a fost solicitat de către acuzator spre examinare astfel de probe, cauza fiind examinată în baza aceluiași material probator, în baza căruia instanțele de fond în mod repetat au decis pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpaților.

Referitor la critica recurentului privind respingerea probelor administrate de acuzare, fără a fi constatate încălcarea normelor procesuale, Colegiul penal lărgit notează că în procesul de apreciere a probelor, instanțele de fond au supus analizei toate probele la care au făcut referire părțile în cadrul judecării cauzei, iar probele scrise la care a făcut referire acuzatorul de stat și care în viziunea acestuia demonstrează vinovăția inculpaților Milanov Plamen și Breazu Olga în comiterea infracțiunii imputate, nu au putut fi reținute, din cauza lipsei puterii probatorii.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel și-a bazat concluzia pe tot ansamblul de probe, prezentat atât de partea acuzării cât și de partea apărării, formulând argumentat concluzia de menținere a sentinței de achitare.

De asemenea, Colegiul penal lărgit observă și faptul, că rejudecând cauza în conformitate cu art. 436 Codul de procedură penală, instanța de apel s-a conformat deciziei instanței de recurs din 02.06.2020 în măsura în care situația de fapt a rămas cea avută în vedere la soluționarea recursului.

Aici, este de menționat faptul că, reexaminând cauza instanța de apel a examinat separat probele prezentate, consemnându-le în procesul-verbal și făcând referire la ele în partea descriptivă. La fel, instanța de apel a înlăturat neajunsurile la care instanța de recurs a atras atenția inclusiv și la criticile avocatului Chicu Oleg în interesele lui Rotar Ruslan, ce ține de respingerea cererii de recunoaștere a calității de parte vătămată, lipsa unui prejudiciului cauzat, reiterând lipsa circumstanțelor de fapt și de drept necesare pentru determinare statutului respectiv.

Analizând conținutul materialelor dosarului, Colegiul penal lărgit concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile articolelor 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corectă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, care în ansamblul lor nu au confirmat vinovăția inculpaților Milanov Plamen și Breazu Olga de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția.

Totodată, instanța de recurs reiterează că majoritatea argumentelor recurentului constituie un dezacord cu aprecierea de către instanțele de fond a probelor, fără a ține cont de faptul că reaprecierea probelor nu poate constitui temei de recurs în sensul art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate,

deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Luând în considerare constatarea argumentată a instanței de apel privind lipsa probelor care, ar demonstra confecționarea, deținerea și folosirea de către inculpați a procurii în calitate de document oficial fals, privind lipsa în concluziile experților a constatării falsificării semnăturii lui Rotar Ruslan, precum și în prezența constatărilor contradictorii ale organului de urmărire penală, consemnarea eronată și dubioasă a datelor și faptelor în actele procesuale (*aici*: ordonanța din 27.05.2015 de ridicare de la Camera Înregistrării de Stat a originalelor procurilor parvenite de la ÎM „R&P” Bolgar Farm” SRL în perioada de timp din luna ianuarie 2014 până în prezent, ordonanța din 10.06.2015 de ridicare de la ÎM „R&P” Bolgar Farm” SRL a dosarului juridic; procesul-verbal de ridicare a dosarului juridic a întreprinderii ÎM „R&P” Bolgar Farm” SRL ordonanța din 06.07.2015 de ridicare de la de la Camera Înregistrării de Stat a procurii nr.6 din 20.02.2014; procesul-verbal întocmit la 06.07.2015 de ridicare de la Camera de Licențiere a procurii nr.6 din 20.02.2015; procesul-verbal din 17.11.2015 de examinare a procurii nr.06 din 20.02.2014; procesul-verbal de audiere a lui Rotar Ruslan, care declară că procura respectivă a fost găsită în birou în mapa cu documente de el personal; procesul-verbal de audierea a lui Rotar Ruslan în ședința de judecată la Curtea de Apel care relatează că a găsit procura în primăvara anului 2014), Colegiul penal consideră justificată soluția instanțelor de fond privind achitarea inculpaților pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele consecutive ale infracțiunii.

Astfel de concluzie, este determinată și de motivarea amplă a instanței de apel (f.d. 143-145, Vol. III), referitor la lipsa caracterului de document oficial fals al procurii vizate, or, în contextul răspunsului dat de către Camera de licențiere la adresarea organului de urmărire penală prin scrisoare nr. 3409 din 16.03.2016, Camera de licențiere informează despre lipsa unei asemenea procuri în cadrul dosarului de licențiere.

În confirmarea lipsei elementelor infracțiunii imputate, este relevant faptul că, conform materialelor cauzei, la momentul adresării scrisorii nr.3409 din 16.03.2016, organul de urmărire penală deja deținea procura respectivă, a supus-o examinării, inclusiv expertizei judiciare. În aceste împrejurări, instanțele de fond corect au menționat prezența doar a unei presupuneri ce privește comiterea de către inculpați a faptei imputate, invocând prevederile art. 8 Cod de procedură penală.

Decizia instanței de apel, privind achitarea inculpaților este motivată prin elucidarea și descrierii fiecărui element al infracțiunii, instanța de apel argumentând detaliat lipsa în acțiunile inculpaților a laturii obiective, laturii subiective, precum și a obiectului material al faptei imputate.

Examinarea obiectivă și multilaterală a cauzei, în viziunea colegiului penal este consemnată și de faptul că, în procesul de judecată în privința lui Milanov Plamen și Breazu Olga nu a fost constatat încălcarea drepturilor acestora prin soluția adoptată, nu s-a constatat stabilirea eronată, de către instanța de apel a faptelor, precum nu a fost admisă denaturarea conținutului probelor examinate.

În esență, Colegiul penal observă că, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, adoptând concluzii motivate, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, fapt ce este în corespundere și cu practica constantă a CtEDO, expusă în pct. 37 din hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, potrivit cărei *art. 6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale, precum și cauza Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999, în care se menționează că, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe*

În consecință, Colegiul penal consideră că, la reexaminarea cauzei, instanța de apel nu a admis careva erori care ar genera temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Respingând cererea de recurs, care după conținutul său se referă la aprecierea probelor, Colegiul penal lărgit se axează și pe practica judiciară a CtEDO, relevantă la situația dată, care, cu referire la noțiunea de „eroare judiciară”, subliniază că simpla considerare a faptului că examinarea cauzei în instanța de apel a fost una incompletă, sau a dus la achitarea „eronată” nu poate prin ea însăși, în absența erorilor judiciare sau a unor încălcări serioase procedurale judecătorești, erori evidente în aplicarea dreptului material sau a oricărui alt motiv important ce rezultă din interesul justiției, să indice prezența unei erori judiciare în procedura (*cauza Radchikov c. Rusia, 2007*).

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide, că la judecarea recursului ordinar declarat de către procuror, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția de respingere ca inadmisibil a recursului.

11. În conformitate cu articolele 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Milanov Plamen XXXX* și a lui *Breazu Olga XXXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **15 iulie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Opinie separată

a judecătorilor Timofti Vladimir și Cobzac Elena

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală, în cauza penală privindu-l pe **Milanov Plamen XXXX și Breazu Olga XXXXX**.

1. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2022, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, în cauza penală în privința lui Milanov Plamen XXXXX și a lui Breazu Olga XXXXX.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art.339 alin.(7) Cod de procedură penală, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, urma a fi admis, cu casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

3. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 ianuarie 2018, Milanov Plamen și Breazu Olga, învinuiți fiecare de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal au fost achitați, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Instanța de apel, în al doilea set de proceduri, prin decizia adoptată la 21 mai 2019 a respins ca inadmisibil apelul declarat de avocatul Chicu Oleg în numele cet. Rotar Ruslan, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și menținută sentința.

5. Analizând textul deciziei recurate (f.d.130-148 v.III), în coraport cu motivele invocate de procuror, se atestă că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

În contextul celor expuse, se relevă, că instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate prin rechizitoriu, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii

înaintate inculpaților, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpați întrunesc sau nu elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Astfel, constatăm că, instanța de apel nu a respectat indicațiile instanței de recurs din 02 iunie 2020, prin care s-a constatat că instanța de fond " *...nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cât și în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în învinuire, ... Ori, împrejurările enunțate atestă clar că odată ce procura din 20.02.2014 a fost prezentată și pusă la dispoziția Camerii de Licențiere în condițiile legii, adică în procedura serviciului e-licențiere, ce a generat, drept urmare de cauzalitate, ridicarea de către inculpata Breazu O. a respectivei licențe, acest document a fost supus procedurii publice de autentificare a documentelor create, deci, fiindu-i conferit un caracter oficial, adică de drept public. Prin urmare, concluzia instanței că: „la caz nu s-a confirmat că procura din 20.02.2014 are calitatea de act oficial”, a fost considerată neîntemeiată. ”. De asemenea, instanța de recurs a constatat că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.*

Astfel, pe lângă faptul că, instanța de apel în al doilea set de proceduri, a menținut sentința fără a respecta indicațiile Curții Supreme de Justiție, contrar prevederilor art.436 Cod de procedură penală, prin care s-a menționat că sentința nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, instanța de apel nu a analizat aspectele învinuirii înaintate lui Milanov P. și Breazu O. prin rechizitoriu, nu a evaluat toate probele în ansamblu conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, în special procesul-verbal de ridicare din 06.07.2015 (f.d.34 v.I), din care reiese că originalul procurii nr.06 din 20.02.2014, anexat la materialele cauzei în calitate de corp delict, care a fost ridicat conform ordonanței de ridicare de la Camera de Licențiere, din cadrul dosarului de licențiere al SRL "Bolgarfarm", pentru licența eliberată pentru activitate farmaceutică în cadrul farmaciei de forme industriale și a depozitului farmaceutic, inclusiv cu folosirea preparatelor psihotrope, act întocmit în prezența a doi reprezentanți ai Camerei de licențiere, care n-a fost contestat în ordinea cuvenită de către apărare nici la urmărirea penală,

nici în instanțele de fond, astfel nefiind evaluate toate probele și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz, precum și în instanța de apel. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel considerăm că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii pripite și nemotivate.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către procuror, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena